

קבץ

תּוֹרַת הַנַּחַל

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומחזקים, אשר מותר הנחל נובע מקור חכמה נובעים, להחיות נפש כל חי ומשם ישקון העברים, להתחזק בעבודת הבורא בכל דרגה שיהיו נמצאים

בענין ההבנה בדברי הצדיק, התלוייה בתקון הברית – לקושי מותרין חלק ב' סימן לו

אשר נאמרו בשלחן המהור של
מרן מוהרא"ש שליט"א
בסעדת רעוא דרעוין פרשת בלק – תשע"ב

ידבר מופעלת היוזקה לתקון המוח שהוא יכול להבין בדברי הצדיק ויכול לקחת ממנו עצות לעבודת השם בתמימות, ויגלה איך ישכל תלונה במדת הפשימות, ויחזק על תקון המוח ועבודת השם בשמחה ובהתלהבות גם בדברים שנראים לכאורה פשוטים.

יצא לאור ערב שבת קדוש פרשת בלק תשע"ג
על ידי תלמידי מתיבתא 'היכל הקדוש' חסידי ברנשלב
עיר הקדוש ירושלים תובב"א

סְעוּדָה שְׁלִישִׁית פְּרִשֶׁת בְּלֶק תשע"ב

מְאָמֵר

תִּנְה בְּרַךְ לְקַחְתִּי וּבְרַךְ וְלֹא אֲשִׁיבָנָה

בְּסְעוּדָה שְׁלִישִׁית, סְעוּדַת רְעוּא דְרַעוּוֹ, דִּבְרַ מוֹתְרָא"ש נ"י דְבוּרִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד עַל פִּי דְבְרֵי רַבְנּוּ וְ"ל בְּלֶקוּמֵי מוֹתְרָא"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ו, הַמְדַבֵּר מִן הַפֶּחַ לְהַבִּין בְּדְבָרֵי הַצְדִּיק, שֶׁהוּא תְלוּי בְּתַקוּן הַבְּרִית, עֵינֵי שָׁם.

רַק מִי שֶׁתַּקַּן הַבְּרִית יְכוּל לְהַבִּין אֶת הַצְדִּיק פְּתַח וְאָמַר מוֹתְרָא"ש נ"י, רַבְנּוּ וְ"ל אֹמְרֵי (מוֹתְרָא"ש נ"י חֲזַר עַל זְמַנָּה אַחַת שְׁבַתוֹרָה זוֹ שֶׁל רַבְנּוּ וְ"ל), זֶה הוּא כְּלָל גְּדוּל, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשׁוּם אָדָם לְהַשִּׁיג וְלַתַּפֵּס בְּדַבְרוֹ שֶׁל הַצְדִּיק, אִם לֹא שֶׁתַּקַּן תְּחִלָּה אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ כְּרִאוּי, וְאִזִּי יְכוּל לְהַבִּין וְלַתַּפֵּס דַּבְרוֹ שֶׁל הַצְדִּיק וְכוּ', עֵינֵי שָׁם כֹּל זֹאת בְּדְבָרֵי רַבְנּוּ וְ"ל.

עקר תקון הברית תלוי בשמירת העינים ובשמירת המחשבה והסביר מוה"רא"ש נ"י, כי הנה תקון הברית הוא תקון המוח והמחשבה – שאדם שומר מחשבתו ממתשבות זרות ומתהוירים רעים, ועל ידי זה נשמר מלבוא לידי פגם הברית, חס ושלום, וכן שומר את עיניו מלהסתכל בדברים רעים, ואז מוח ומחשבתו נקיים ומטהורים, כי 'אין היצר שולט אלא במה שעינו רואות' (סנהדרין מה ע"ט), וכמו שכתוב (במדבר טו, לט): "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", כי עינא ולבא, תרין סרסורין דעברה, העין רואה והלב חומד. נמצא, שעקר תקון הברית תלוי בשמירת העינים ובשמירת המחשבה, כי כשיש לו עינים קדושות, ומחשבתו נקיה ומטהורה, לעולם לא יבא לידי פגם הברית, חס ושלום.

מי שיש לו מוח מתקן יכול להתחזק מדברי הצדיק והנה כשאדם יש לו מוח מתקן, אזי בקל לו להבין את דברי הצדיק, ולקחת רמזים נפלאים ומשפטי הנהגות ישראל, מפל דבור ודבור של הצדיק, כי הצדיק מלא אהבה ויראה, וכל דבוריו להכניס אהבה ויראה בלבבות בני ישראל, וכשיש לאדם מוח נקי ומטהור, מוציא מפל דבור של הצדיק, למודים נפלאים והתחזקות עצומה לעבד את השם יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה ובשמחה עצומה.

עקר הַיְהוּדוּת – לָמַנּוּב אֶת הַמְצוּוֹת בְּתַמִּימוּת
 וְנָה עֵקֶר הַיְהוּדוּת – לָקִים אֶת הַמְצוּוֹת בְּתַמִּימוּת וּבַפְּשִׁיטוּת גְּמוּרָה,
 וְלִלְבַשׁ צִיצִית וּתְפִילִין בְּכָל יוֹם, וְלִלְכֹת לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל
 שְׁחֵרִית וְעֵרְבִית, וְלִמְצֹא אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה. כִּי
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּשׁוּט בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוּת, וְכֵן עֵקֶר הַיְהוּדוּת לְעַבֵּד
 אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוּת, וְלִהְיֵר אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְמַעַלָּה מִכָּל
 הַעוֹלָמוֹת, בְּלִי שׁוּם לְבוּשִׁים (לְקוּטִי מוֹהֲרִ"ן חֵלֶק א' סִימָן עח).

לְמִי שֵׁנִישׁ מִחַ פְּגוּם נִדְמָה שֶׁבְּשִׁבִיל הַתְּקַרְבוּת צְרִיךְ דוֹקֵא עֲבוּדוֹת קָשׁוֹת
 אֲבָל כַּאֲשֶׁר מָחֹו שֶׁל אָדָם פְּגוּם, רַחֲמָנָא לִיצְלָן, אֲזִי נִדְמָה לוֹ שֶׁצְרִיךְ
 לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי עֲבוּדוֹת קָשׁוֹת, וְלִהְיֵיג הַשְּׁגוּת מַפְלְאוֹת, וּמַחֲמַת
 שֶׁהוּא רַחוּק מִכָּל זֶה, לָכֵן אֵינֹו עוֹשֶׂה כְּלוּם, וְכֵן נִדְמָה לוֹ שֶׁהַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מְלַבֵּשׁ בְּכַמָּה מִינֵי לְבוּשִׁים, וְקָשָׁה מְאֹד לְהִכִּיר אוֹתוֹ
 וְלִהְתְּקַרֵּב אֵלָיו, וְלָכֵן אֵינֹו מִתְּהִיל לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו.

מַעַלַת הַמְּדַרְגָּה שֶׁל מִי שֹׁכַח לְתַאֵר "יְהוּדִי פְּשׁוּט"
 אֲבָל כָּל זֶה טְעוֹת מַחֲלָטָת, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּשׁוּט בְּתַכְלִית
 הַפְּשִׁיטוּת, וְהוּא יִתְבָּרַךְ אוֹהֵב מְאֹד הַעֲבוּדוֹת הַפְּשׁוּטוֹת, וְעֵקֶר
 מְדַרְגַת אָדָם לְהַגִּיעַ לְתַאֵר "יְהוּדִי פְּשׁוּט" ("א פְּשׁוּטֵעַר אִיד"), וְלְעַבֵּד
 אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוּת וּבַפְּשִׁיטוּת גְּמוּרָה, וּכְמוֹ שֶׁפְּעַם אָמַר

מזהרנ"ת ז"ל, שאדם צריך לעבד הרבה בימי צעירותו, לזכות להיות "יהודי פשוט" בימי זקנותו, ולכן בשאדם אוהו בתקון הברית, ויש לו מוח טהור ומתקן, תופס בקלות מאד דבורי הצדיק, ומבין מהם למודים נפלאים איך לעבוד את השם יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, וזוכה להיות איש בשר ו"יהודי פשוט" באמת.

בש"ש לאדם מוח מתקן, אזי מציר את האור לטוב

והנה מבאר בהמשך דברי רבנו ז"ל בתורה זו, בש"ש לאדם מוח נקי וטהור, הפא מתקון הברית, אזי בקל לו לציר אור הקדוש פרוך הוא לטובה, ולהמשיך על עצמו כל הברכות הפאות מלמעלה תמיד. פי מהשם יתברך יוצא אור פשוט, ובתוכו כלילות כל הברכות, ובש"ש לאדם מוח מתקן, אזי מציר את האור לטוב, וכל הברכות נשפעות עליו בשפע גדול, מה שאין בן בש"ש לאדם מוח מקלקל, רחמנא ליצלו, אזי מציר את האור לרע, ובמקום ברכות, יש לו קללות רחמנא ליצלו, שזהו מה שנאמר בבריאת האדם, (בראשית ב, ז): "ויצר הו"ה אלקים את האדם". ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות סא ע"א, ז"ר ב"ר קיא ע"א): 'יצירה לטוב ויצירה לביש, הינו שכל אדם הוא כמו ציר, המציר ציור ותמונה, בש"ש לו מוח מתקן, מציר ציור ותמונה יפה ומתדורת, וכל החיים שמחים ועליונים מאד, מה שאין בן

בשיש לו מח מקלקל, רחמנא ליצלן, מציר ציור ותמונה שחורה ומכערת, וכל החיים עצובים ומדכאים מאד. ולכן העקר לעבד על תקון הפח ותקון העינים, שהם תקון הפריה, ועל ידי זה יזכה לציר אור השם ותברך תמיד לטובה, ותהינה נשפעות עליו כל הפרכות בשפע רב.

הסוד הנפלא שגילה רבנו בכפיו: "הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה" ואומר רבנו ז"ל בהמשך התורה, שזהו מה שאמר בלעם בפרשת השבוע (במדבר כג, ט): "הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה". 'ברך' ראשון פתוב עם קמץ, ו'ברך' שני פתוב עם צירי, בלעם שהיה לו מח פגום ומשחת, רצה לציר האור היורד למעלה בדרך קמוץ וסתום, שזהו ברך עם קמץ, ולציר האור לרע כפי הפח הפגום שלו, אבל לא היה יכול, כי האור כבר נצטיר לטוב, שזהו וברך ולא אשיבנה, וברך עם צירי, לשון ציור, כי על ידי שנשמות ישראל עובדים את השם ותברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ומפירים אותו ותברך למעלה מכל הלבושים, על ידי זה האור נצטיר תמיד לטובה, ואין הקלות של בלעם יכולים להתאחו בהם כלל.

בלעם הבין מעלת וחשיבות העבודות הפשוטות:

וְנָחַו מַה שְּׂאָמַר בְּלָעָם (פְּסוּק כ"ד), הֵן עִם בְּלָבִיא יָקוּם וּבְאָרֵי יִתְנַשֵּׂא
לֹא יִשְׁכַּב עַד יֵאכַל טָרֵף וְדָם חִלְלִים יִשְׁתֶּה. וּפִרְשׁ רַש"י, כְּשֶׁהֵן
עוֹמְדִים מוֹשִׁינֶתֶם שְׁחֵרִית, הֵן מִתְגַּבְּרִים בְּלָבִיא וּבְאָרֵי, לְחַטּוֹף אֶת
הַמְצוּזוֹת, לְלַבֵּשׁ טִלִּית, לְקַרֵּא אֶת שְׁמֵעַ, וּלְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, לֹא יִשְׁכַּב
בְּלִילָה, עַד שְׁקוּרָא קְרִיאַת שְׁמֵעַ עַל מִטָּתוֹ, וּמִפְקִיד רִוְחוֹ בְּיַד
הַמָּקוּם, וּמְחַבֵּל בְּלִ מוֹזֵק הֵבֵא לְטָרְפוֹ, עַיִן שָׁם.

העושה עבודות פשוטות בשמחה סימן שמהו מתקן

כִּי אֶפְלוּ בְּלָעָם הִרְשָׁע הַבַּיִת, שְׁלֹא הָעֲבוֹדוֹת קְשׁוֹת וּגְבוּהוֹת, מְגִינּוֹת
עַל יִשְׂרָאֵל מִן הַתְּקָלוֹת שְׁלוֹ, אֲלֹא עֲבוֹדוֹת פְּשׁוּטוֹת שֶׁל צִיּוּת
וּתְפִילִין, וּקְרִיאַת שְׁמֵעַ שְׁחֵרִית וְעַרְבִית, וּקְרִיאַת שְׁמֵעַ שְׁעַל הַמִּטָּה,
הֵן הֵן הָעֲבוֹדוֹת הַפְּשׁוּטוֹת הַמְּגִינּוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, כִּי עֲבוֹדוֹת פְּשׁוּטוֹת
חֲבִיבוֹת עַל הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹתֵר מִן הַכֹּל, וְכִי שְׁעוֹשֵׂה עֲבוֹדוֹת
פְּשׁוּטוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, סִימָן שֶׁהִמּוֹחַ שְׁלוֹ מִתְקַן, וּמִצִּיר הָאוֹר
הַיּוֹרֵד מִלְּמַעְלָה לְטוֹב, וְזֶה אֲשֶׁר שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מְכַל רַע, וּמְחַפֵּךְ בְּלִ
הַתְּקָלוֹת לְבָרְכוֹת.

נופל וגלוי עינים – פגום בעינים ופגום במח

וזהו מה שכתוב אצל בלעם (במדבר כד, ד): **נאם שומע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נופל וגלוי עינים**, שמצד אחד היה שומע ורואה גלויים גדולים מאד, כי בנבואה היה זה לעמת זה, כנגד משה רבנו עליו השלום. אבל מצד שני נעשה אצלו **"נופל וגלוי עינים"**, כי מחמת שהיה לו מח מקלקל ועינים פגומות, וכמו שפרש רש"י (פסוק ג) על **"שתם העין"**, עין שם, לכן היה **"נופל וגלוי עינים"** שהיה נופל מכל מה שרואה, וכמבאר בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כט), שחלי נופל, רחמנא ליצלו, בא מפגם המוחין ומפגם הברית רחמנא ליצלו, שהדמים רעים מתגברים ומתיזים על המח.

על ידי שהפר הברית לא היה יכול להשיג צדיקו של עולם

וזהו יחזה נופל וגלוי עינים סופי תבות מיל"ה (פסוקא בבבלי המורים), כי מחמת שהיה פגום בברית, והפר קדשת מצות מילה, לכן לא היה יכול לתפס ולהשיג בדבורים קדושים של צדיקו של עולם, רק היה נופל ומציר האור לרע, אבל על נשמות ישראל אין לו שום שליטה, כי הם חזקים בעבודות פשוטות של ציצית ותפילין, וקריאת שמע שחרית וערבית, בתמימות ובפשיטות גמורה, ולכן אצלם האור נצטטר תמיד לטוב, ומתהפכות כל הקללות לברכות.

י. מאמר 'חנה ברה' לקחתי וברך ולא אשיבנה'

והשם יתברך יזכנו לעסק בעבודתו בתמימות ובפשיטות גמורה,
ולציר האור של השם יתברך לטוב תמיד, עדי נזכה להמשיך על
עצמנו כל תברכות שפתורה, מעתה ועד עולם אמן ואמן.

